

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 17 marca 2010 r.

w sprawie monitorowania substancji perfluoroalkilowych w żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/161/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Substancje perfluoroalkilowe (PFAS) są powszechne w zastosowaniach przemysłowych i konsumenckich, w tym w plamoodpornych powłokach tkanin i dywanów, olejoodpornych powłokach wyrobów z papieru dopuszczonych do kontaktu z żywnością, pian gaśniczych, substancji powierzchniowo czynnych stosowanych w górnictwie i wydobywaniu ropy naftowej, środków do pielęgnacji podłóg oraz w składzie insektycydów. Ważną podgrupą są (per)fluorowane organiczne środki powierzchniowo czynne, do których należą perfluorooktanosulfonian (PFOS) oraz kwas perfluorooktanowy (PFOA).
- (2) W wyniku ich szerokiego stosowania obecność PFOS, PFOA, ich soli i prekursorów stwierdza się w środowisku naturalnym, rybach, ptakach i ssakach. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zwrócił się zatem do panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym o przygotowanie opinii w sprawie znaczenia żywności oraz względnego udziału różnych środków spożywczych i materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością dla narażenia ludzi na PFOS i jego sole, a także o radę w sprawie dalszych kroków w związku z oceną ryzyka organicznych związków perfluorowanych.
- (3) W dniu 21 lutego 2008 r. panel naukowy ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym przyjął opinię naukową w sprawie PFOS, PFOA i ich soli⁽¹⁾.
- (4) W swojej opinii naukowej EFSA stwierdził, że jest mało prawdopodobne, aby PFOS i PFOA miały szkodliwy wpływ na ogół populacji, jednak zauważył brak pewności w odniesieniu do ich wpływu na rozwój żywych organizmów. EFSA zalecił dalsze zbieranie danych dotyczących poziomu PFAS w żywności i u ludzi, w szczególności w odniesieniu do monitorowania tendencji na narażenie.
- (5) Konwencja Sztokholmska w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (TZO) zobowiązuje strony Konwencji do monitorowania zawartości TZO, ich substytutów i potencjalnych TZO, a także włączyła PFOS, ich sole oraz fluorek sulfonylu perfluorooktanu (PFOSF) do załącznika B do Konwencji do grupy substancji będących przedmiotem ograniczeń w zakresie produkcji i stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie w okresie 2010–2011 powinny monitorować obecność substancji perfluoroalkilowych w żywności. Monitorowanie to powinno obejmować swym zakresem różnorodne środki spożywcze, uwzględniając zwyczaje żywieniowe, w tym żywność pochodzenia zwierzęcego, jak ryby, mięso, jaja, mleko i produkty pochodne, oraz żywność pochodzenia roślinnego, aby umożliwić dokładną ocenę narażenia.
2. Państwa członkowskie powinny postępować zgodnie z procedurami pobierania próbek ustanowionymi w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1883/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiającego metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych⁽²⁾, aby zapewnić reprezentatywność tych próbek dla badanej partii.
3. Państwom członkowskim zaleca się przeprowadzenie analizy substancji perfluoroalkilowych w celu wykrycia obecności związków PFOS i PFOA oraz, jeżeli to możliwe, ich prekursorów, takich jak perfluorooktanosulfonamid (PFOSA), N-etylo perfluorooktanosulfonamidoetanol (NEtFOSE) oraz alkohol fluorotelomerowy 8:2. W miarę możliwości państwa członkowskie powinny włączyć do analizy związki podobne do PFOS i PFOA, jednak różniące się długością łańcucha (C4 – C15) oraz środki powierzchniowo czynne zawierające fosforany polifluoroalkilowe (PAPS), takie jak diPAPS 8:2 oraz monoPAPS 8:2, aby ocenić znaczenie ich obecności w żywności.

⁽¹⁾ Opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym w sprawie perfluorooktanosulfonianu (PFOS), kwasu perfluorooktanowego (PFOA) i ich soli, Dziennik EFSA (2008) nr 653, s. 1–131.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 32.

4. Państwa członkowskie powinny przeprowadzać analizę substancji perfluoroalkilowych zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, wykorzystując metodę analizy, o której wiadomo, że daje wiarygodne wyniki. W sytuacji idealnej odzysk powinien mieścić się w zakresie 70–120 %, a limit ilościowy wynosić 1 µg/kg.
5. Państwom członkowskim zaleca się regularne przekazywanie EFSA danych z monitorowania w przeliczeniu na masę całkowitą wraz z informacjami oraz w formie sprawoz-

daniami elektronicznymi zgodnymi z wytycznymi EFSA w celu włączenia tych informacji do bazy danych. Państwa członkowskie powinny przekazać także dane dostępne z poprzednich lat, uzyskane metodą analizy, o której wiadomo, że daje wiarygodne wyniki, w celu monitorowania tendencji na narażenie.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2010 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.